

ژئوشیمی و سنگ‌شناسی سنگ‌های آتشفسانی شمال شرق نراق: ماگماتیسم جزایر قوسی یا حواشی قاره‌ای فعال؟

شاهین شهریاری، محمدرضا قربانی^{*}، رسول نصیری بزنجانی

گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

(دریافت مقاله: ۸۹/۲/۲۵، نسخه نهایی: ۸۹/۶/۸)

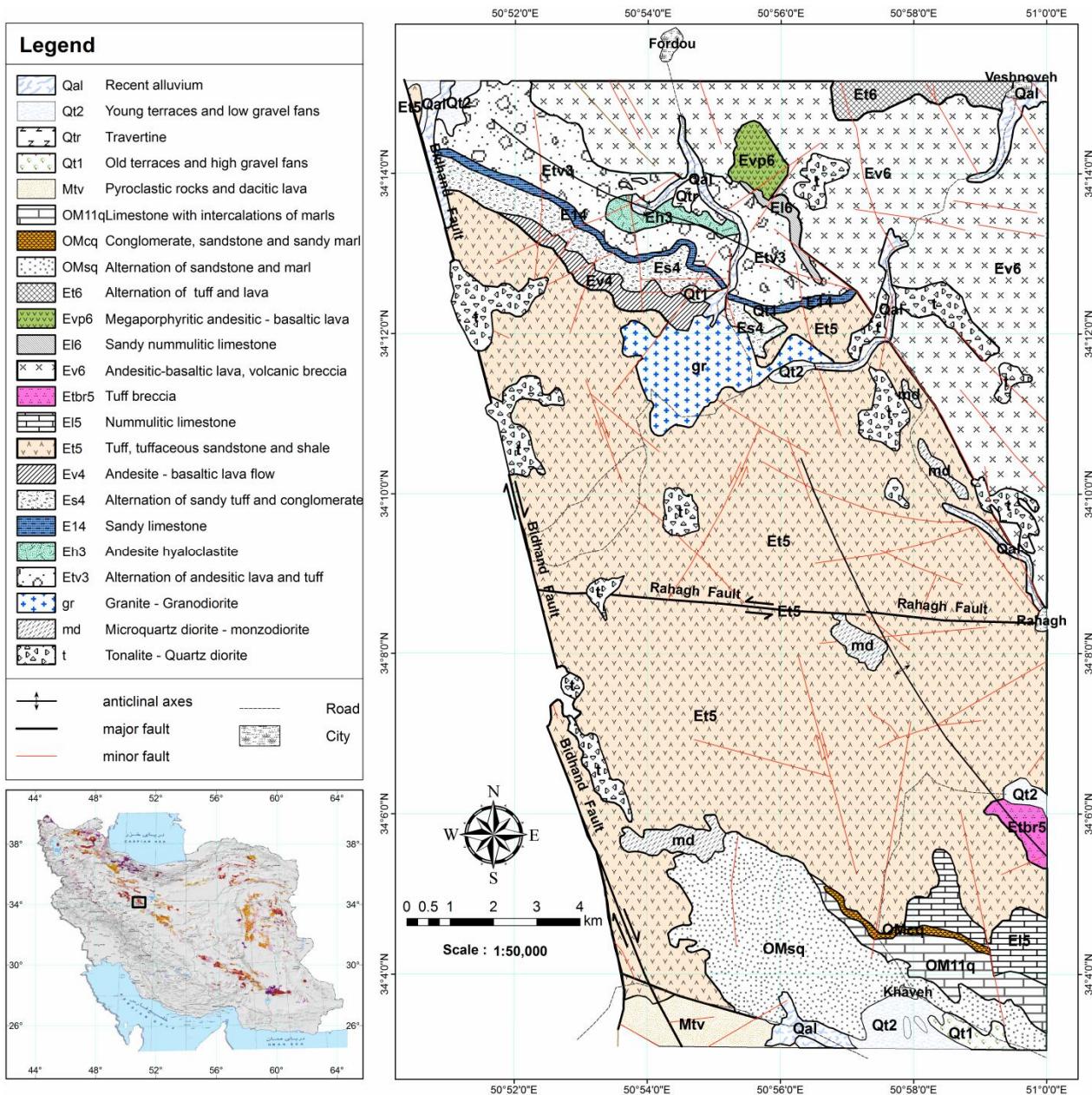
چکیده: محیط‌های زمین ساختی ارائه شده توسط پژوهشگران مختلف برای تعیین محیط زمین ساختی کمربند آتشفسانی-پلوتونیکی ارومیه-دختر شامل حاشیه‌ی قاره‌ای فعال، ریفت و پسا برخوردنده. ولی به طور کلی بررسی‌های ژئوشیمی و زمین ساختی، وابستگی این مجموعه را به حاشیه‌های قاره‌ای فعال نشان می‌دهند. سنگ‌های آندزیت بازالتی، آندزیت، تراکی آندزیت، تراکی داسیت، داسیت و ریولیت‌های شمال شرق نراق واقع در کمان ماگماتی ارومیه-دختر با سن ائوسن از نظر ژئوشیمی عناصر اصلی و نادر همبستگی‌هایی را با جزایر قوسی آتشفسانی نشان می‌دهند. این سنگ‌ها در مقایسه با سنگ‌های جزایر قوسی مانند ماریانا و حاشیه‌ی قاره‌ای فعال مانند آند در گستره‌ی حد واسط بین این دو گروه سنگی قرار می‌گیرند. شرایط ویژه‌ی زمین ساختی و خامت کم پوسته‌ی ایران مرکزی حین فروزانش پوسته‌ی اقیانوسی نوتیس به زیر آن، منجر به تشکیل سنگ‌هایی با همبستگی ژئوشیمیابی جزایر قوسی در منطقه‌ی شمال شرق نراق شده است.

واژه‌های کلیدی: ژئوشیمی؛ سنگ‌شناسی؛ سنگ‌های آتشفسانی؛ جزایر قوسی؛ حواشی قاره‌ای فعال؛ نراق.

مقدمه
واحد سنگی E_3 , E_4 , E_5 , E_6 است که با ویژگی‌های سنگ-شناسی و وجود برخی واحدهای کربناتی فسیل دار از یکدیگر جدا شده‌اند [۲]. پدیده‌ی آتشفسانی در گستره‌ی مورد بررسی گاه شدید و انفجاری بوده و انواع مواد آذرآواری را پدید آورده و گاه آهنگ ملاتیمی داشته و روانه‌های گذاره را ایجاد کرده است. در این مقاله نخست به سنگ‌نگاشتی و رده‌بندی ژئوشیمیابی و نامگذاری سنگ‌های منطقه، سپس به جزئیات ژئوشیمی عناصر اصلی و نادر، خاستگاه زمین ساختی ماگماتی و خاستگاه سنگ‌های منطقه‌ی مورد بررسی می‌پردازیم.

منطقه‌ی مورد بررسی در شمال شرقی نراق، ۲۰ کیلومتری شمال شرقی دلیجان و ۳۰ کیلومتری شمال غربی کاشان قرار گرفته و دارای مختصات جغرافیایی به طول $51^{\circ} ۵۰^{\prime}$ ، عرض $۳۴^{\circ} ۰۳^{\prime}$ ، ارتفاع ۱۵۱۵ متر است (شکل ۱). منطقه‌ی مورد نظر، از نظر تقسیمات زون‌های ساختاری-رسوبی [۱] جزء کمان ماگماتی ارومیه-دختر و تقریباً در بخش میانی آن قرار گرفته است.
از نظر سنگ‌چینه‌نگاری (شکل ۱)، این مجموعه شامل ۴

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۲۱ (۸۲۸۸۴۴۳۵)، نامبر: ۰۲۱ (۸۲۸۸۴۴۰۵)، پست الکترونیکی: ghorbani@modares.ac.ir

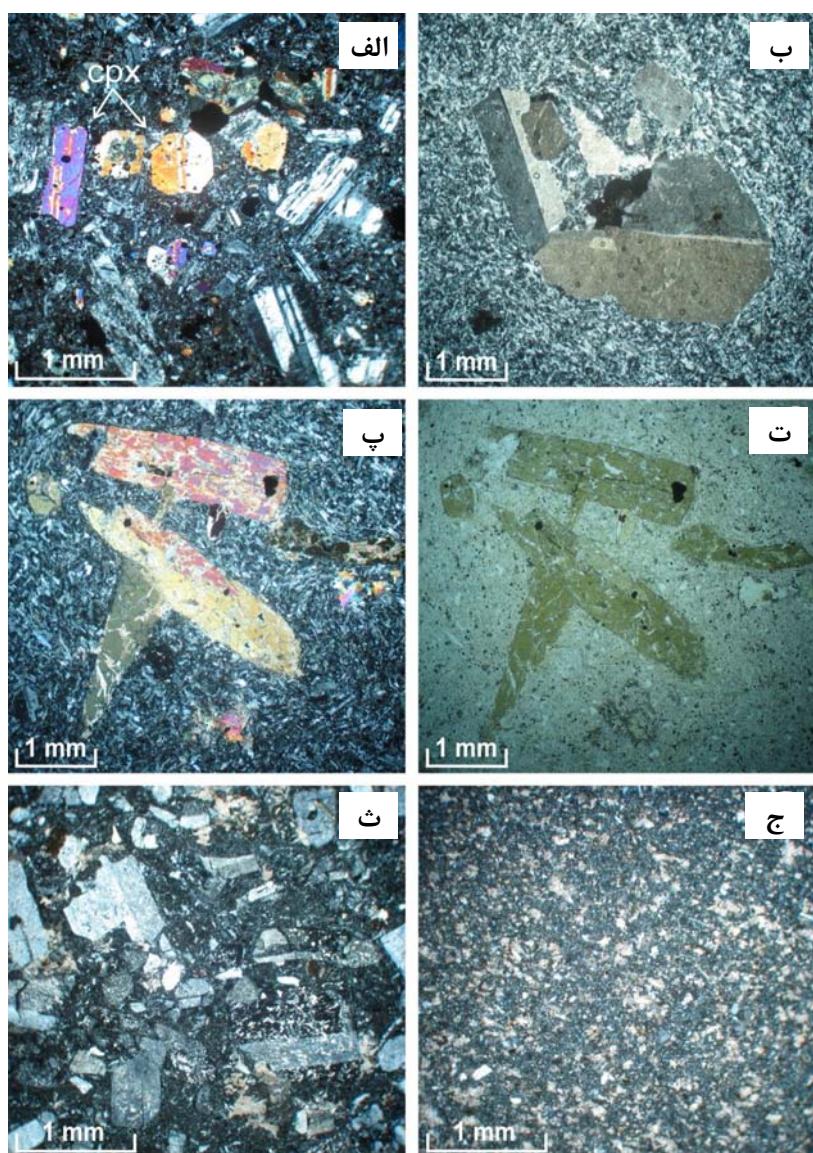

شکل ۱ نقشه زمین‌شناسی منطقه‌ی مورد بررسی [۲].

وابسته می‌دانند. همچنین حسن‌زاده [۷] با بررسی سنگ‌های آذربین شهر بابک، این سنگ‌ها را به حاشیه‌های قاره‌ای فعال نسبت می‌دهد. قاسمی و تالبوت^۱ [۹] محیط پسا برخورد را برای سنگ‌های آذربین آؤسن میانی به بعد پیشنهاد کردند. عمیدی [۱۰] و امامی [۱۱] سنگ‌های آتشفسانی قلیابی این کمان را به ریفت وابسته می‌دانند. بربریان [۱۲] با توجه به فوران گدازه‌های قلیابی در شمال غرب ایران که به دنبال سنگ-

موقعیت زمین‌شناسی سنگ‌های منطقه‌ی مورد بررسی منطقه‌ی مورد بررسی دارای دنباله‌ای از مواد آتشفسانی است و در بخش میانی کمان ماقمایی ارومیه- دختر واقع شده است. کمان ماقمایی ارومیه- دختر از سوی پژوهشگران زیادی مورد بررسی قرار گرفته است. برخی پژوهشگران با بررسی‌های ژئوشیمیابی گروه‌های مختلف سنگی، همچون سنگ‌های آهکی- قلیابی [۵-۳]، آهکی- قلیابی- تولیتی [۶] و قلیابی [۷، ۸]، این سنگ‌های آتشفسانی را به سیستم‌های فرورانش

زیادی بوده و بافت‌های، پورفیری، مگاپورفیری، پورفیری میکرولیتی و ویتروفیری، بافت‌های غالب در سنگ‌های آتشفشانی منطقه‌ی مورد بررسی هستند. سنگ‌های آذرآواری منطقه نیز شامل انواع توف بلوری (شکل ۲ ث)، توف شیشه‌ای (شکل ۲ ج)، توف‌برش، آگلومرا و ایگنیمیریت بوده است. کانی-شناسی بیشتر سنگ‌های منطقه شامل بلورهای پلازیوکلاز، آمفیبول (شکل ۲ پ و ۲ ت)، کلینوپیروکسن (شکل ۲ الف)، ارتوز (شکل ۲ ب) و کوارتز هستند که به صورت فنوکریست در سنگ‌های آتشفشانی منطقه حضور دارند [۱۳].

شکل ۲ (الف) فنوکریست‌های کلینوپیروکسن و پلازیوکلاز در یک آندزیت (XPL). (ب) فنوکریست‌های فلدسپات قلیایی (ارتوز) با ماکل کارلسbad در یک نمونه‌ی تراکیت (XPL). (پ) و (ت) فنوکریست‌های آمفیبول در یک کوارتز تراکیت، شکل پ (XPL) و شکل ت (PPL). (ث) تصویر میکروسکوپی از یک توف شیشه‌ای بلوردار (XPL). (ج) تصویر میکروسکوپی از یک توف شیشه‌ای (PPL). [۱۳]

های آهکی-قلیایی در زمان ۵ تا ۶ میلیون سال قبل رخ داده-اند، معتقد است که این سنگ‌ها به رها شدن قطعات شکسته شده نهایی پوسته‌ی اقیانوسی فرورونده و فرو رفتن آنها در گوشه‌تهای وابستگی دارند.

سنگنگاری سنگ‌های منطقه

منطقه‌ی مورد بررسی بیشتر از سنگ‌های آتشفشانی با ترکیب آندزیت بازالتی، آندزیت، تراکی آندزیت، تراکی داسیت، داسیت و ریولیت تشکیل شده است که به اؤسن میانی تا اؤسن پایانی وابسته‌اند [۲]. گدازه‌های منطقه دارای تنوع ساختی و بافتی

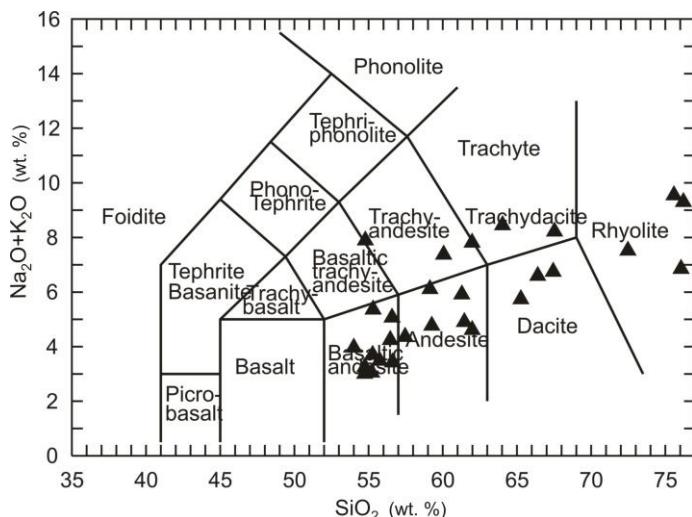

۵۷ درصد. معمولاً کاهش آلومینیوم توأم با پیشرفت جدایش ماقمایی را به تبلور بخشی پلازیوکلаз طی آن جدایش نسبت می‌دهند [۱۵]، هر چند مقداری آلومینیوم در ساختار پیروکسن‌ها نیز شرکت دارد. پیدایش روند با شبیه تندرتر می‌توان به جدایش ماقمایی به واسطه تبلور بخشی مؤثرتر پلازیوکلاز نسبت داد. CaO با افزایش SiO_2 روندی کاهشی دارد (شکل ۴)، شبیه این روند در نمونه‌های با SiO_2 بالا، هموار و ملایم می‌شود. تغییر شبیه روند CaO در سنگ‌های منطقه را می‌توان به تغییر نسبت مجموعه کانی‌های در حال جدایش ماقمایی به خصوص نسبت پلازیوکلازها به فلدسپات قلیایی (ارتوز) نسبت داد.

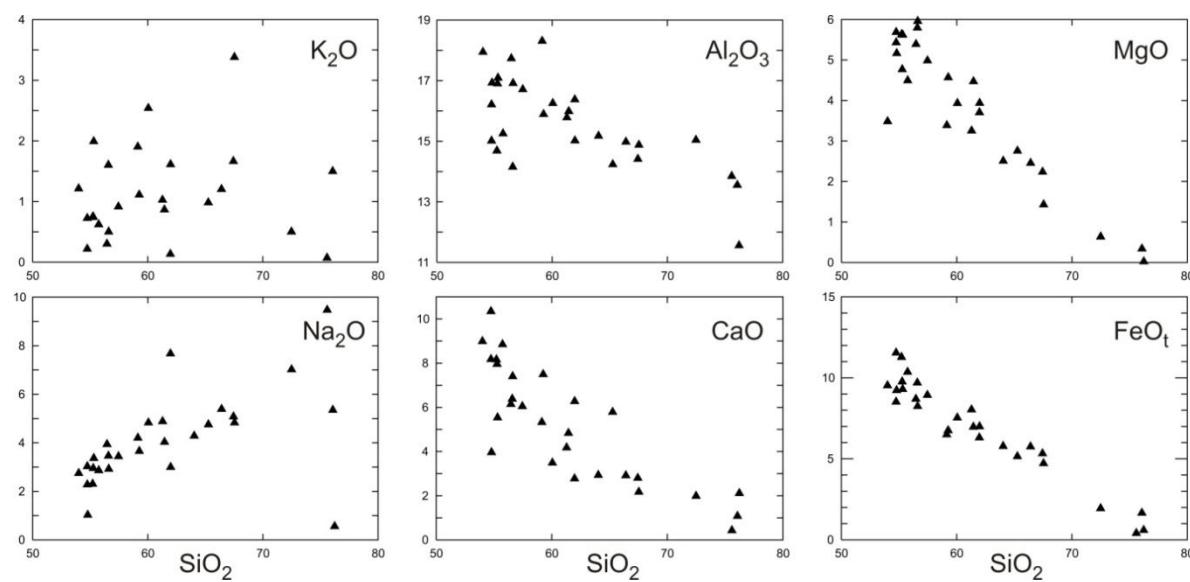
Mg از سازگارترین عناصر است به طوری که با افزایش میزان SiO_2 روند کاهشی یکنواختی از خود نشان می‌دهد (شکل ۴)، این روند به این علت است که عنصر Mg از همان آغاز جدایش ماقمایی به طور پیوسته وارد کانی‌های الیوین و پیروکسن می‌شود. FeO_{t} نیز مانند MgO با افزایش میزان SiO_2 در شکل ۴). علت آن، سازگار بودن عنصر Fe در طول جدایش ماقمایی است. این عنصر در طول جدایش در کانیهایی همچون الیوین، پیروکسن و مگنتیت جای می‌گیرد، بنابراین با زیاد شدن میزان SiO_2 در ماقمایی، FeO_{t} کمتر و کمتر می‌شود. به طور کلی روند عناصر اصلی نسبت به SiO_2 در نمودارهای هارکر بیانگر فرآیند جدایش از طریق تبلور بخشی است.

نمودار TAS یکی از بهترین نمودارها برای مشخص کردن نام سنگ‌های است که میزان کل قلیایی‌ها نسبت به سیلیس را نشان می‌دهد. نمونه‌های منطقه‌ی مورد بررسی در این نمودار در گستره‌ی آندزیت بازالتی، آندزیت، تراکی آندزیت، تراکی داسیت، داسیت و ریولیت (شبیه قلیایی) قرار می‌گیرند (شکل ۳). از نظر ژئوشیمی عناصر اصلی، Na_2O و K_2O (عناصر قلیایی) که هر دو جزء اکسیدهای عناصر ناسازگاراند، به طوری کلی با افزایش سیلیس در نمودارهای هارکر، روندی افزایشی از خود نشان می‌دهند. در نمودار K_2O نسبت به SiO_2 (شکل ۴)، این روند خیلی روشن و پیوسته نیست و نمونه‌ها پراکنده‌ی زیادی نشان می‌دهند در حالی که صعودی و منسجم بودن روند تغییرات سدیم نسبت به سیلیس، به صورت کاملاً مشخص، در شکل (۴) نمایان است. به عقیده‌ی کلمن [۱۴] میزان K_2O بیشتر تحت تأثیر فرایندهای جدایش ماقمایی است که ماقمایی حین صعود دستخوش آن گشته است. از جمله این فرایندها می‌توان به تبلور بخشی، اختلاط ماقمایی و هضم اشاره کرد. به عبارتی می‌توان گفت این فرایندها موجب پراکنده‌ی توزیع K_2O شده‌اند. این در حالی است که میزان Na_2O ، خیلی کمتر تحت تأثیر این فرایندها قرار می‌گیرد.

با افزایش سیلیس روندی کاهشی نشان می‌دهد (شکل ۴). این کاهش به صورت دو روند متمایز از یکدیگر خودنمایی می‌کند، یکی با شبیه تندر در مقادیر SiO_2 کمتر از ۵۷ درصد و دیگری با شبیه متوسط در مقادیر SiO_2 بیشتر از

شکل ۳ موقعیت نمونه‌های منطقه مورد مطالعه بر روی نمودار TAS.

شکل ۴ نمودار تغییرات میزان K_2O , MgO , CaO , Al_2O_3 , Na_2O و FeOt برای سنگ‌های منطقه‌ی مورد بررسی. اكسیدها بر حسب درصد وزنی ترسیم شدند.

HREE و Y به شدت فقیر و به دلیل ناپایداری پلازیوکلاز از Sr، به شدت غنی است [۱۶]. دو نمونه از سنگ‌های منطقه در نمودار مربوطه تمایل به سمت گستره‌ی آداکیتی دارند و تا حدودی طبیعت آداکیتی از خود نشان می‌دهند. این دو نمونه در شکل (۵) در گستره‌ی آداکیت و یا نزدیک به آن قرار می‌گیرند. این سنگ‌ها ممکن است به سبب هندسه‌ی خاص فرورانش در این منطقه تشکیل شده باشند. لازم به یادآوری است که در برخی فرورانش‌ها پوسته‌ی اقیانوسی فرورانده شده در راستای گسل‌های تبدیل می‌تواند دستخوش بازشدگی شود (slab window). بنابراین در اینگونه مناطق قابلیت ذوب پوسته‌ی اقیانوسی افزایش یافته و می‌تواند منجر به تولید مذاب‌های آداکیتی به طور جزئی و مختصر شود [۱۷].

یکی دیگر از فاکتورهای موثر در تعیین ژنز سنگ‌های منطقه، رسوب‌های فرورانده شده هستند. عنصر Th در تعیین نقش رسوب‌های فرورانده در سیستم‌های کمان ماقمایی ناشی از فرورانش، از اهمیت به سزایی برخوردار است. این عنصر به شدت پایرگا یا ساکن^۲ بوده و در جریان آبزدایی پوسته‌ی اقیانوسی فرورانده وارد آبگون‌های غنی از عناصر متحرک مانند LILE نمی‌شود. بنابراین انتظار این است که در یک سیستم ماقمایی وابسته به فرورانش، نسبت عناصر Th به LIL با -

تعیین نقش نسبی اجزاء در گیر در ماقمایسیم منطقه مورد مطالعه برای شناخت بهتر اجزاء و فرایندهای در گیر در تولید ماده‌ی مذاب (ماگما) و پتروژنر سنگ‌های آتشفسانی شمال شرق نراق (به عنوان بخش کوچکی از محور ارومیه-دختر) لازم است تا به بررسی برخی فاکتورهای اساسی و اجزاء اصلی در گیر منطقه‌ی مورد بررسی پردازیم. گوهی گوشه، پوسته‌ی اقیانوسی فرورانده، رسوب‌های فرورانده، ضخامت پوسته و شب فرورانش اجزاء اصلی کننده‌ی ماقمایسیم در کمان‌های ماقمایی هستند، که به تشریح برخی از این فاکتورها در منطقه‌ی مورد بررسی می‌پردازیم.

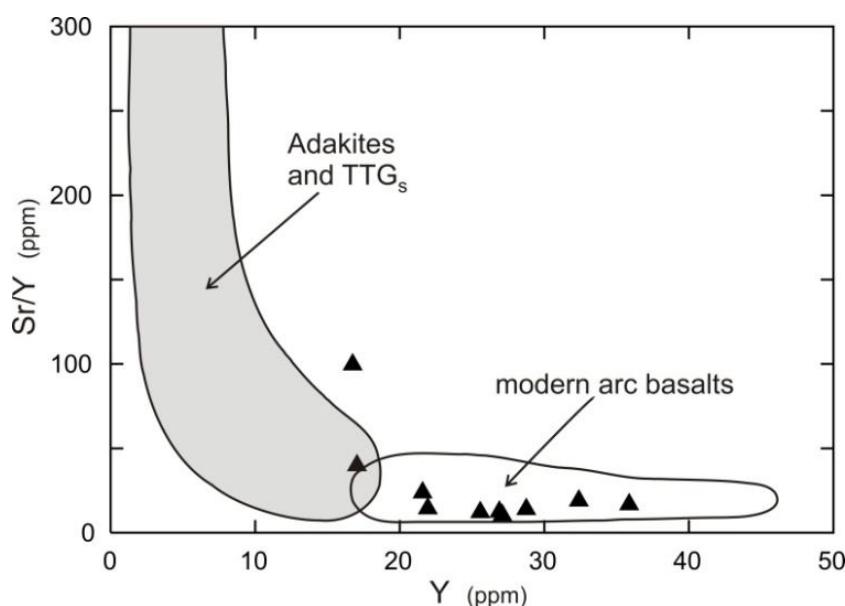
به منظور تعیین نقش احتمالی مذاب‌های حاصل از پوسته‌ی اقیانوسی فرورانده در شکل گیری سنگ‌های آتشفسانی مورد بررسی، از معیار Sr/Y نسبت به Y استفاده شد. براساس نمودار شکل ۵، مقادیر پایین نسبت Sr/Y نشان دهنده‌ی این است که ماده‌ی مذاب حاصل از ذوب پوسته‌ی اقیانوسی فرورانده، نقش به سزایی در تشکیل سنگ‌های آتشفسانی منطقه‌ی شمال شرقی نراق نداشته است و به نظر می‌رسد جزء اصلی در گیر در تولید مذاب، گوهی گوشه بوده و تأثیر پوسته اقیانوسی فرورانده کمتر است. معمولاً مذاب‌های مذاب‌بخشی حاصل از پوسته‌ی اقیانوسی فرورانده چون در تعادل با مجموعه‌ی کانی‌های با فشار بالا (اکلوژیت یا گارنت آمفیبولیت) است، از

[۲۷] سعی کرد تا با به کارگیری نسبت‌های عناصر نادر (Ta/Yb و Th/Yb) دو نکته را مورد توجه خاص قرار دهد. اول آنکه با قرار دادن Yb در مخرج کسر (برای هر دو محور قائم و افقی نمودار)، اثرهای ذوب‌بخشی و تبلوربخشی در شکل گیری مواد آذربین را به حداقل رساند. دوم آنکه با استفاده از دو عنصر بسیار ناسازگار در صورت کسر (برای هر دو محور قائم و افقی نمودار)، شاخص‌های خوبی برای غنی‌شدگی و تهی‌شدگی گوشه‌های خاستگاه را ارائه کرد. به گونه‌ای که مشاهده می‌شود (شکل ۷)، نمونه سنگ‌های آتشفشانی مورد بررسی در گستره‌ی بین گوشه‌های تهی‌شده و غنی‌شده قرار می‌گیرند.

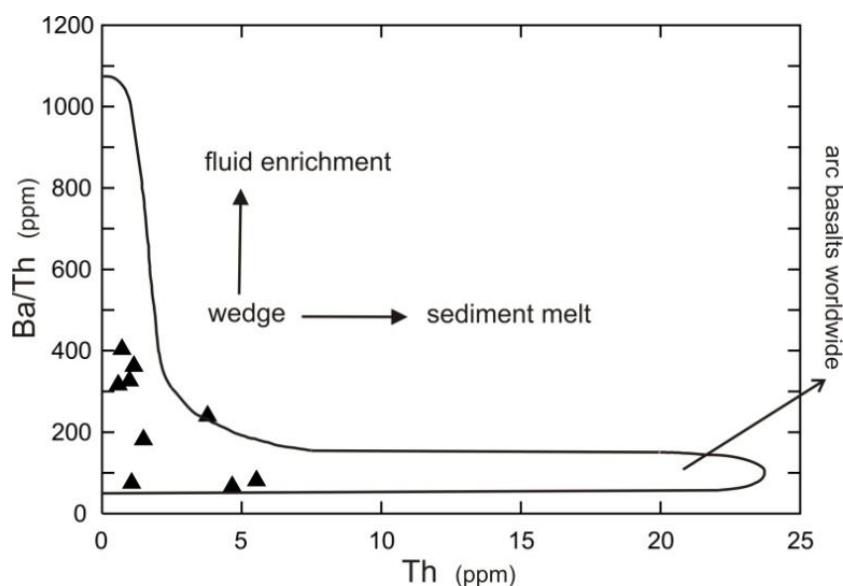
به‌هرحال مقادیر به نسبت بالای Th در این سنگ‌ها باعث شده که از روند تغییرات مواد وابسته به گوشه‌های (mantle array) خارج و بین دو گستره‌ی جزایر قوسی و حواشی قاره‌ای فعال قرار گیرند. افزایش Th را می‌توان به دو عامل: ۱- تأثیر آلدگی ناشی از مواد پوسته‌ی فوقانی روی فراورده‌های ماقمatisم (پیکان C) و ۲- تأثیر آبگون‌های آزاد شده از پوسته‌ی اقیانوسی فرورونده (پیکان S) در شکل ۷ نسبت داد. به طور کلی ماقماهای حواشی قاره‌ای فعال در مقایسه با ماقماهای جزایر قوسی، درجات بالاتر غنی‌شدگی از طیف کامل عناصر نادر ناسازگار را نشان می‌دهند که ممکن است بازتاب دهنده‌ی تأثیر مشترک جدایی از یک گوشتۀ خاستگاه غنی‌شده و آلدگی پوسته‌ای باشد.

شدت افزایش یابد. زیرا فرآیند غالب ذوب در این سیستم‌ها، آبردایی پوسته فرورانده و اضافه شدن آبگون‌های غنی از عناصر LIL به درون گوهی گوشه است [۱۴-۲۰]. کوچک بودن نسبت این عناصر به Th، بیانگر نقش رسوب‌های فرورانده در تولید مذاب کمان‌ماگمایی است. حامل اصلی Th در سیستم‌های فرورانش، کانی‌های آلانیت، فیزیت و هیدرائکسیدهای آهن-منگنز هستند [۲۱-۲۲]. بنابر بررسی‌های ترنر، الیوت و هاوکسورف [۲۳-۲۵] انتقال Th به درون گوهی گوشه در اثر ذوب رسوب‌های فرورانده انجام می‌پذیرد. برای تعیین نقش Th رسوب‌های فرورانده شده از نمودار Ba/Th نسبت به Th استفاده شد (شکل ۶). چنانکه این شکل نشان می‌دهد، تعداد ۷ نمونه که واجد نسبت بالای Ba/Th و میزان کم Th هستند و حاکی از نقش آبگون‌های آزاد شده از پوسته فرورانده در تشکیل ماقمای مادر این دسته از سنگ‌های منطقه است [۲۶]. ولی ۳ نمونه دیگر با نسبت پایین Ba/Th، میزان اندکی افزایش در Th را نشان می‌دهند که احتمالاً حاکی از مشارکت نسبی رسوب‌های فرورانده در تشکیل ماقمای مادر این سنگ‌هاست.

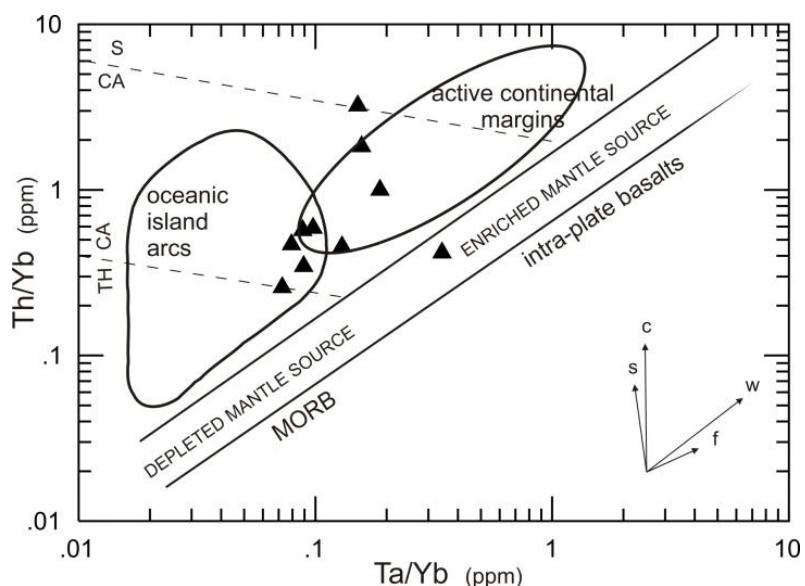
خاستگاه ماقمای مادر سنگ‌های منطقه‌ی مورد بررسی چنانکه پیشتر گفته شد، گوه گوشه نقش اصلی را در تولید ماقمای خاستگاه سنگ‌های آذربین منطقه دارد، در حالی که پوسته‌ی اقیانوسی فرورونده و رسوب‌ها، نقش کمتری داشته‌اند. برای جدایش و شناخت بهتر نقش این دو فاکتور از یکدیگر

شکل ۵ موقعیت سنگ‌های مورد بررسی در نمودار Y/Sr نسبت به Y [۳۲].

شکل ۶ موقعیت نمونه سنگ‌های آتشفسانی منطقه‌ی مورد بررسی روی نمودار Ba/Th نسبت به Th [۲۲].

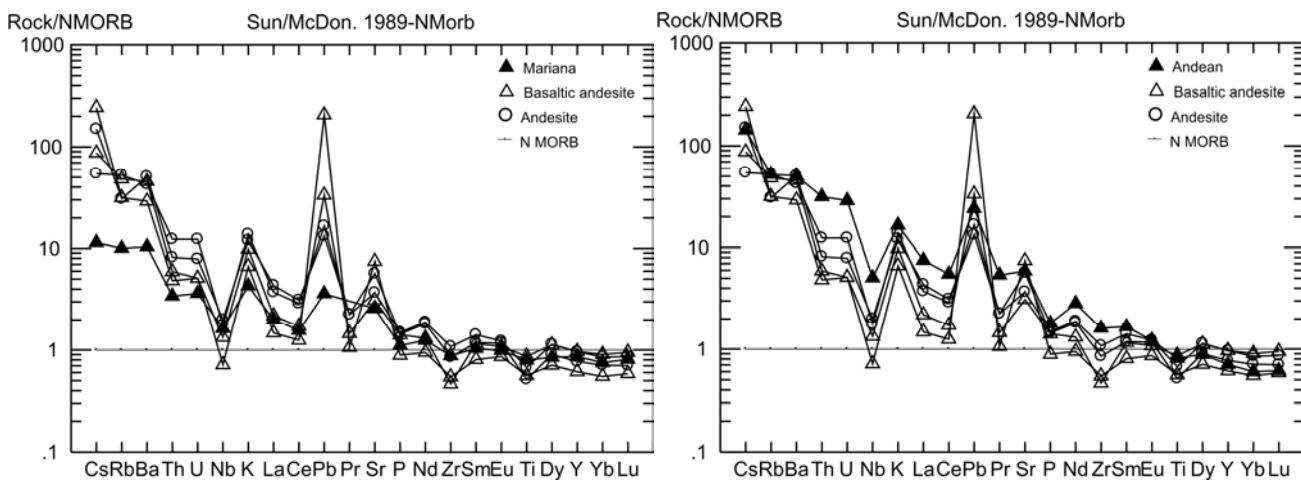
شکل ۷ موقعیت سنگ‌های منطقه‌ی مورد بررسی روی نمودار Th/Yb نسبت به Ta/Yb [۲۷]. ( ) نشان دهنده‌ی نقش اجزاء درگیر در فرورانش، W غنی‌شدگی درون صفحه‌ای، C آلودگی پوسته‌ای، f تبلور بخشی و نقطه چین‌ها مرز جدا کننده‌ی، گستره‌ی تولیت از آهکی- قلیابی و شوشونیت است.

شکل ۸ الگوی نمودارهای عنکبوتی بهنجار شده به سنگ‌های منطقه‌ی مورد بررسی را نمایش می‌دهد که با الگوی عناصر نادر سنگ‌های آتشفسانی ماریانا، به عنوان یک نمونه‌ی معروف از جزایر قوسی (ماریانا، غرب اقیانوس آرام) و نیز با الگوی عناصر نادر سنگ‌های آتشفسانی آند، به عنوان یک نمونه‌ی معروف از حاشیه‌های قاره‌ای فعل (غرب امریکای جنوبی) مقایسه شده‌اند. در مقایسه با نمودار عنکبوتی ماریانا،

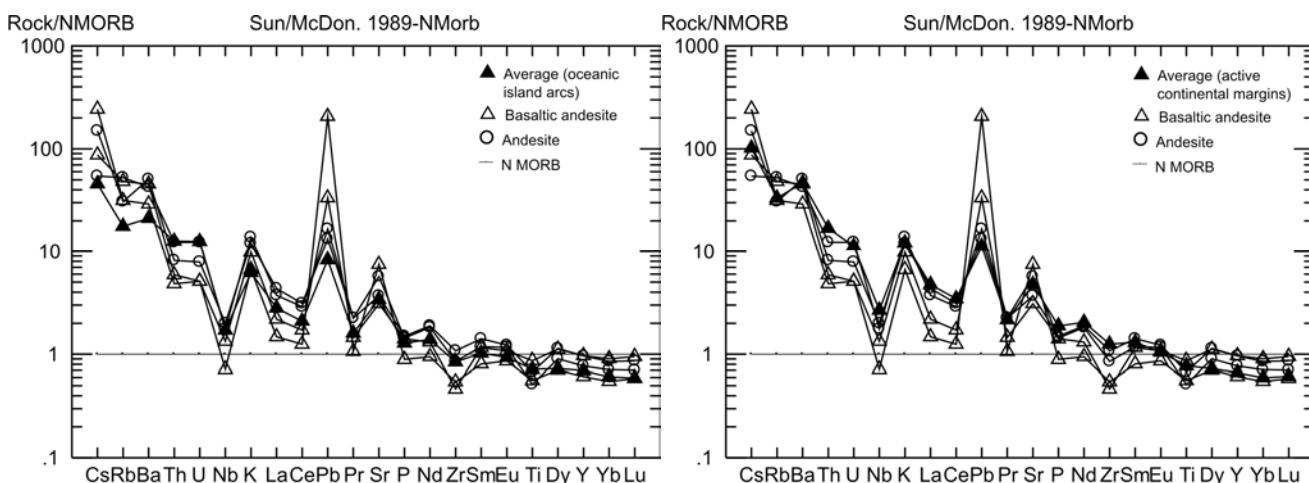
موقعیت ژئodynamیکی منطقه‌ی مورد بررسی: جزایر قوسی یا حواشی قاره‌ای فعل؟
چنان‌که در بخش قبل بحث شد، ویژگی‌های عناصر نادر سنگ‌های آتشفسانی منطقه‌ی مورد بررسی، دارای یک حالت حدواترین بین سنگ‌های جزایر قوسی و سنگ‌های حاشیه‌های قاره‌ای فعل است. در اینجا با استفاده از طیف گستردگی عناصر نادر به بررسی آن می‌پردازیم.

در شکل ۹ الگوی نمودارهای عنکبوتی بهنجار شده به NMORB سنگ‌های مورد بررسی را مشاهده می‌کنید که با الگوهای نمودار عنکبوتی، میانگین جزایر قوسی و میانگین حاشیه‌های قاره‌ای فعال مقایسه شده است. به‌گونه‌ای که مشاهده می‌شود، نمی‌توان به طور قطع گفت که الگوی سنگ‌های منطقه‌ی موردنظر اندیزیت‌های بازالتی، آندزیت‌های فرارونده (Overriding plate) از ماگمایی و ضخامت پوسته‌ی فرارونده (Overriding plate) از مهمترین کنترل کننده‌ها محسوب می‌شوند. گرچه شبیه

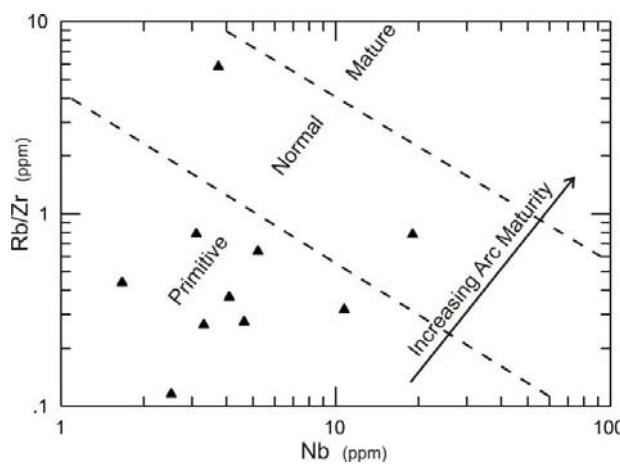
سنگ‌های منطقه‌ی موردنظر بررسی، غنی‌شدگی بیشتری از عناصر LIL نشان می‌دهند، ولی در دیگر عناصر تقریباً مشابه هستند. در مقایسه سنگ‌های آتشفشاری شمال شرقی نراق با نمودار عنکبوتی آندیزیت‌های آند، بازالت‌های آند در عناصر Ce, La, Nb, U, Th, Pr, Nd و Zr غنی‌شدگی مختصری نشان می‌دهند. نگاهی دقیق به الگوهای نمایش داده شده روی شکل ۸ نشان می‌دهد که الگوی عناصر نادر سنگ‌های منطقه‌ی موردنظر بررسی، در موقعیت حدوداً میان الگوی عناصر نادر جزیره قوسی و حاشیه‌ی قاره‌ای فعال قرار دارد.

شکل ۸ مقایسه‌ی الگوهای بهنجار شده [۳۳] عناصر نادر آندزیت‌های بازالتی و آندزیت‌های منطقه‌ی موردنظر بررسی با نمودارهای عنکبوتی ماریانا و آند [۱۴].

شکل ۹ مقایسه‌ی الگوهای بهنجار شده عناصر نادر آندزیت‌های بازالتی و آندزیت‌های منطقه‌ی موردنظر بررسی با نمودارهای عنکبوتی میانگین جزایر قوسی و میانگین حواشی قاره‌ای فعال [۱۴].

شکل ۱۰ موقعیت سنگ‌های منطقه‌ی مورد بررسی در نمودار Rb/Zr نسبت به Nb [۲۸].

برداشت

با توجه به شواهد موجود، به نظر می‌رسد ماقمای به وجود آورندهی سنگ‌های آذرین منطقه‌ی مورد بررسی در اثر آبدایی پوسته‌ی اقیانوسی نئوتیس به درون گوهه‌ی گوشته در زیر صفحه‌ی ایران مرکزی تشکیل شده‌اند. گوشته‌ی خاستگاه سری‌های سنگی منطقه‌ی مورد بررسی به احتمال زیاد یک گوشته‌ی غنی‌شده بوده است. روند عناصر اصلی نسبت به SiO_2 در نمودارهای هارکر، بیانگر فرآیند جدایشی از طریق تبلور بخشی است. الگوی نمودارهای عنکبوتی نشانگر غنی‌شده‌ی این سنگ‌ها از عناصر HFS و LREE و LIL و تهی‌شده‌ی از عناصر HFS ہستند. این الگو ویژگی شاخص کمان‌های ماقمایی ناشی از فرورانش است. ژئوشیمی سنگ‌های آندزیت بازالتی و آندزیتهای شمال نراق احتمالاً بیانگر شرایط تشکیل حد واسطه بین حاشیه‌ی قاره‌ای فعل و جزایر قوسی و حاکی از فوران این گدازه‌ها در یک کمان ماقمایی نبالغ^۷ ہستند. ضخامت تقریباً کم حدود ۳۵ کیلومتری صفحه ایران مرکزی در منطقه‌ی نراق، سبب نزدیکی الگوی عناصر نادر این سنگ‌ها با جزایر قوسی شده است.

قدرتانی

این پژوهش با استفاده از اعتبارات و امکانات پژوهشی دانشگاه تربیت مدرس انجام گرفته است. از نقطه نظرهای

فرورانش نیز می‌تواند تاثیر مهمی در ژنز این گونه سنگ‌ها داشته باشد. بر اساس نمودار برون^۳ [۲۸] که در آن نسبت لگاریتمی Rb/Zr نسبت به لگاریتم Nb آورده شده است غالب سنگ‌های منطقه در گستره‌ی کمان‌های ماقمایی جوان و نبالغ (Immature Arc) یا مراحل آغازین کمان ماقمایی قرار گرفته‌اند و چند نمونه هم در گستره‌ی کمان‌های عادی قرار گرفته‌اند (شکل ۱۰). بررسی‌های مشابه انجام شده در ایران مانند بررسی‌های شهاب‌پور^۴ [۲۹] نیز ممید این برداشتند. بنابراین کم بودن ضخامت پوسته‌ی ایران مرکزی هنگام فرورانش (حدود ۳۵ کیلومتر) می‌تواند نقش اصلی را در قربات این سنگ‌ها با جزایر قوسی داشته باشد. بنا بر بررسی‌های فرناندر^۵ [۳۰] عمق مoho در حال حاضر حدود ۴۰ کیلومتر است، که در زمان ائوسن کمتر از این نیز بوده است. زیرا برخورد صفحه‌ی عربستان با ایران و ریزم زمین ساختی فشارشی منجر به تغییر عمق مoho و افزایش آن از ائوسن تا کون شده است.

علی‌رغم شباهت‌های کمان‌های ماقمایی در چگونگی ماقماتیسم، تفاوت‌های سنگ‌شناسی خاصی بین فرورانش به زیر پوسته‌ی اقیانوسی و فرورانش به زیر پوسته‌ی قاره‌ای وجود دارد. کمان‌های آتشفسانی که روی پوسته‌ی ضخیم فوران می‌کنند، سرشت‌های ویژه‌ای دارد، مثلاً بیشتر سیلیسی بوده و به ازای میزان مشخص SiO_2 تحول یافته‌تر ہستند. همچنین از عناصر LILE (به ویژه K, U, Ra, Rb و HREE) غنی‌ترند. ماقماها در حواشی قاره‌ای فعال بیشتر ترکیب آندزیتی-پاتاسیم بالاتری دارند. ولی ماقماهای جزایر قوسی بیشتر ترکیب آندزیت بازالتی دارند و از میزان پاتاسیم کمتری برخوردارند [۳۱]. تاثیرهای ژئوشیمیایی آلودگی پوسته‌ی قاره‌ای، روی ترکیب سنگ‌های آتشفسانی تا حدود زیادی شبیه به تاثیر آبگون‌های آزاد شده از پوسته‌ی فرورونده، است. به هر حال عدم مشاهده‌ی شواهد آلودگی پوسته‌ای، همچون حضور زنولیت‌های مشتق از پوسته، قضاوت در مورد نقش این عامل را با تردید مواجه می‌سازد. بررسی‌های ایزوتوپی پرتوزاد در تعیین نقش آلودگی پوسته، در شکل‌گیری سنگ‌های آتشفسانی، راهگشا خواهند بود.

3- Brown et.al (1984)

4- Shahabpour (2007)

5- Fernandez et.al (2003)

middle part of Iran and its geodynamic situation", Geologische Rundschau 73 (1984) 917-932.

[11] Emami M.H., "Géologie de la région de Qom-Aran (Iran): Contribution à l'étude dynamique et géochimique du volcanisme Tertiaire de l'Iran Central", Ph.D thesis, University of Grenoble France (1981) 489pp.

[12] Berberian F., Berberian M., "Tectono-plutonic episodes in Iran. In: Gupta H.K., Delany F.M., (Eds.), Zagros Hindukosh, Himalaya Geodynamic Evolution", American Geophysical Union, Washington DC (1981) 5-32.

[13] شهریاری ش.، "ژئوشیمی و پترولوجی سنگ‌های آتشفشاری شمال شرق نراق، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس، (۱۳۸۶) صفحه. ۹۶

[14] Kelemen P.B., Hanghoj K., Greene A.R., "One View of the Geochemistry of Subduction-related Magmatic Arcs, with an Emphasis on Primitive Andesite and Lower Crust", Treatise on Geochemistry 3 (2004) 593-659.

[15] Wilson M., "Igneous Petrogenesis", A global Tectonic Approach, Unwin Hyman (1989) 466 pp.

[16] Munker C., Worner G., Yogodzinski G., Churikova T., "Behaviour of high field strength elements in subduction zones: constraints from Kamchatka–Aleutian arc lavas", Earth and Planetary Science Letters 224 (2004) 275-293.

[17] Thorkelson D.J., Breitsprecher K., "Partial melting of slab window margins: genesis of adakitic and non-adakitic magmas", Lithos 79 (2005) 25-41.

[18] Ulmer P., "Partial melting in the mantle wedge - the role of H₂O in the genesis of mantle-derived 'arc-related' magmas", Physics of the Earth and Planetary Interiors 127 (2001) 215-232.

[19] Peslier A.H., Luhr J.F., Post J., "Low water contents in pyroxenes from spinel-peridotites of the oxidized, sub-arc mantle wedge", Earth and Planetary Science Letters 201(2002) 69-86.

[20] Turner S., Regelous M., Hawkesworth C., Rostami K., "Partial melting processes above subducting plates: Constraints from 231Pa–235U disequilibria", Geochimica et Cosmochimica Acta 70 (2006) 480-503.

[21] Plank T., Langmuir C.H., "The chemical composition of subducting sediment and its consequences for the crust and mantle", Chemical Geology 145 (1998) 325-394.

ارزشمند داوران محترم مجله‌ی بلوشناسی و کانی- سناسی ایران قدردانی می‌کنیم. از فرمانداری محترم کاشان که امکانات اقامت شبانه را طی عملیات صحراوی فراهم کرده‌اند نهایت سپاس را داریم.

مراجع

- [۱] آقاباتی ع.، "زمین‌شناسی ایران"، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، (۱۳۸۳) ۵۸۶ صفحه.
- [۲] قلمقاش ج.، باباخانی ع. ر.، " نقشه زمین‌شناسی چهارگوش کوهک"، مقیاس ۱/۱۰۰۰۰، سازمان زمین‌شناسی کشور، (۱۳۷۷).
- [3] Forster H., Fesefeldt K., Kursten M., "Magmatic and orogenic evolution of the central Iranian volcanic belt", 24th International Geology Congress 2 (1972) 198-210.
- [4] Jung D., Kursten M., Tarkian M., "Post-Mesozoic volcanism in Iran and its relation to the subduction of the Afro-Arabian under the Eurasian plate. In: Pilger A., Rosler A., (Eds.), Afar between continental and oceanic rifting", Schweizerbartsche Verlagbuchhandlung Stuttgart (1976) 175-181.
- [5] Berberian F., Muir I.D., Pankhurst R.J., Berberian M., "Late Cretaceous and early Miocene Andean type plutonic activity in northern Makran and central Iran", Journal of Geological Society of London 139 (1982) 605-614.
- [6] Ahmad T., Posht Kuhi M., "Geochemistry and petrogenesis of Urumiah-Dokhtar volcanics around Nain and Rafsanjan areas", Treatise on the Geology of Iran, Iranian Ministry of Mines and Metals (1993) 90pp.
- [7] Hassanzadeh J., "Metallogenic and tectonomagmatic events in the SE sector of the Cenozoic active continental margin of Iran (Shahre Babak area, Kerman Province)", Ph.D thesis, University of California Los Angeles (1993) 204pp.
- [8] Moradian A., "Geochemistry, geochronology and petrography of feldspathoid bearing rocks in Urumieh-Dokhtar volcanic belt, Iran", Ph.D thesis, University of Wollongong Australia (1997) 412 pp.
- [9] Ghasemi A., Talbot C.J., "A new scenario for the Sanandaj-Sirjan zone (Iran)", Journal of Asian Earth Sciences 26 (2006) 683-693.
- [10] Amidi S.M., Emami M.H., Michel R., "Alkaline character of Eocene volcanism in the

- [28] Brown G.C., Thorpe R.S., Webb P.C., “*The geochemical characteristics of granitoids in contrasting arcs and comments on magma sources*”, Journal of Geological Society London 141 (1984) 413-426.
- [29] Shahabpour J., “*Island-arc affinity of the Central Iranian Volcanic Belt*”, Journal of Asian Earth Sciences 30 (2007) 652-665.
- [30] Fernandez M., Ayala C., Skogseld J., Vergés J., Wheeler W., Karpuz R., “*Crustal and lithospheric structure in the Zagros folds and thrust belt: a geological and geophysical approach*”, In: AAPG international conference & exhibition, Barcelona (2003).
- [31] Stern R.J., “*Subduction zones*”, Reviews of Geophysics 40, 4 (2002) 1-38.
- [32] Drummond M.S., Defant M.J., “*A model for trondhjemite–tonalite–dacite genesis and crustal growth via slab melting: Archean to modern comparisons*”, Journal of Geophysics 95, (B13) (1990) 21503-21521.
- [33] Sun S., McDonough W.F., “*Chemical and isotopic systematics of oceanic basalts: implications for mantle composition and processes*. In: Saunders, A.D., Norry, M.J., (Eds.), *Magmatism in the Ocean Basins*”, Special Publication 42, Geological Society of London (1989) 313-345.
- [22] Hermann J., “*Allanite: Thorium and light rare earth element carrier in subducted crust*”, Chemical Geology 192 (2002) 289-306.
- [23] Hawkesworth C.J., Turner S., Peate D., McDermott F., Calsteren P.van., “*Elemental U and Th variations in island arc rocks: implications for U-series isotopes*”, Chemical Geology 139 (1997) 207-221.
- [24] Elliott T., “*Fractionation of U and Th during mantle melting: a reprise*”, Chemical Geology 139 (1997) 165-183.
- [25] Turner S., Bourdon B., Hawkesworth C., Evans P., “*²²⁶Ra-²³⁰Th evidence for multiple dehydration events, rapid melt ascent and the time scales of differentiation beneath the Tonga-Kermadec island arc*”, Earth and Planetary Science Letters 179 (2000) 581-593.
- [26] Cameron B.I., Walker J.A., Carr M.J., Patino L.C., Matias O., Feigenson M.D., “*Flux versus decompression melting at stratovolcanoes in southeastern Guatemala*”, Journal of Volcanology and Geothermal Research 119 (2002) 21-50.
- [27] Pearce J.A., “*Role of sub-continental lithosphere in magma genesis at active continental margins*. In: Hawkesworth C.J., Nurry M.L., (Eds.), *Continental Basalts and Mantle Xenoliths*”, Shiva, Nantwich (1983) 230-249.
- [34]